

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 4Csp/65/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5820201700
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vanda Mikulášová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2021:5820201700.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudkyňou Mgr. Vandou Mikulášovou, v spore žalobcu: Ľ. Č., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXX/XX, XXX XX G. - W., proti žalovanému: Silverside, a. s., so sídlom Plynárenská 7/B, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 052 560, zastúpený obchodnou spoločnosťou VIVID LEGAL, s. r. o., so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 36 807 915, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a ochranu práv spotrebiteľa, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému sa priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaním súdnym úradníkom po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou súdu dňa 21.08.2020 domáhal, aby súd určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. zmluvy 619939918 zo dňa 20.04.2017 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná. Predmetnou žalobou sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť mu finančné zadostučinenie vo výške 100,- eur.

2. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvorili dňa 20.04.2017 úverovú zmluvu č. 619939918 právny úkon, ktorý sa stal právnym rámcom na poskytnutie finančných prostriedkov. Ide o spotrebiteľskú zmluvu. Žalovaný si u jeho zamestnávateľa uplatňuje zrážky zo mzdy. Zmluvu považuje za problematickú a z eurokonformného hľadiska za najmenej z časti za neudržateľnú. Vzťah účastníkov sa dostal do krízového stavu a javí sa, že platnosť právneho úkonu bude musieť posúdiť súd. V zmluve sú okrem iného neprijateľné podmienky a ustanovenia v rozpore s § 54 ods. 1 a inými kogentnými ustanoveniami zákona (sankčné poplatky, zmluvná pokuta, nesprávna RPMN, dohoda o zrážkach zo mzdy a pod.). Súčasťou typovej zmluvy, z ktorej znenie bolo vopred pripravené zo strany veriteľa je aj Dohoda o zrážkach zo mzdy. Žalovaný napriek veci požiadal jeho zamestnávateľa o vykonávanie zrážok zo mzdy. Napriek skutočnosti, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by mu uložilo povinnosť plniť, vykonávajú sa mu zrážky zo mzdy bez ohľadu na existenciu sporu. Veriteľ výšku dlhu sám jednostranne diktuje a to bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom. Jeho zamestnávateľom je O. Ú. XXXX I.. Žiadosť žalovaného jeho zamestnávateľovi o vykonanie zrážok zo mzdy preukazuje listom zo dňa 29.09.2017 a tým zároveň osvedčuje vecnú súvislosť medzi zrážkami zo mzdy a spornou Dohodou o zrážkach zo mzdy.

3. Od októbra 2017 do júla 2020 mu zamestnávateľ strhol celkom 4.763,85 eur.

4. Ďalej uviedol, že inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy považuje za rozporný s právom Európskej únie a pre rozpor s medzinárodnou zmluvou je preto aj v predmetnej veci neplatný (§ 39 Občianskeho

zákonníka). Pre rozhodnutie predmetnej veci je zásadný výklad buď Ústavného súdu, alebo Súdneho dvora Európskej únie. Súčasťou žaloby je preto aj návrh na prerušenie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a/ Ústavy a predloženie veci Ústavnému súdu SR alebo Súdneho dvoru EÚ podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú.v. EÚ C 115, 2008 „ZFEU“) a čl. 19 ods. 3 písm. b/ Zmluvy o Európskej únii.

5. V zmysle § 551 Občianskeho zákonníka - Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov

(1) Uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

(2) Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila.

(3) Ustanovenie odsekov 1 a 2 platia aj pre iné príjmy, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou.

6. Ide o tzv. mimosúdne zrážky zo mzdy, ktoré umožňujú postihovať majetok dlžníka. Dlžník tieto zrážky nedokáže priamo voči svojmu zamestnávateľovi zastaviť a to napriek neexistencii súdneho rozhodnutia, ktoré by judikovalo sporný právny vzťah. Moc nad jeho majetkom je koncentrovaná v rukách veriteľa, ktorý na stanovenie výšky pohľadávky a jej príslušenstva na účely mimosúdneho postihnutia jeho majetku nepotrebuje súdne rozhodnutie. Uzavretá zmluva poskytuje veriteľovi priamo právny priestor na postihnutie majetku spotrebiteľa a to vrátane plnení z neprijateľných zmluvných podmienok, prípadne plnení v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona.

7. Takýto inštitút sa tak dostáva do zásadnej kontroverzie s právom Európskej únie a čl. 7 Ústavy SR. Pochybnosti vyplývajú z judikatúry Súdneho dvora, podľa ktorej je spotrebiteľ v slabšej pozícii z hľadiska informovanosti či vyjednávacej pozície.

8. Súdny dvor EÚ vo viacerých svojich rozhodnutiach zdôrazňuje v rámci spotrebiteľskej kontraktácie nerovnováhu na úkor spotrebiteľa a dôvodnosť ex offio ochrany. Systém ochrany zavedený smernicou vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom prostredí, pokiaľ ide o vyjednávaciú silu, ako aj o úroveň, informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplyvať na ich obsah (rozsudok z 27. júna 2000, Océano Grupo Editorial a Salvat Editoréz, C-240/98 až C-244/98, Zb. s. I-1491, bod 25),(rozsudok C-24/98 zo dňa 8.7.2000 Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero)

9. V bode 26 už citovaného rozsudku Océano Grupo Editorial a Salvat Editores Súdny dvor rozhodol, že účel článku 6 smernice 93/13, ktorý členskými štátmi ukladá zabezpečiť, aby nekalé podmienky neboli pre spotrebiteľa záväzné, nemožno dosiahnuť, ak je na spotrebiteľovi, aby sám poukázal na nekalý charakter týchto podmienok. V sporoch, ktorých hodnota je často obmedzená, môžu náklady na služby advokáta prevyšovať záujem, ktorý je predmetom sporu, čo môže spotrebiteľa odradiť od toho, aby sa proti uplatneniu nekalých podmienok bránil. Ak je pravdou, že v mnohých členských štátoch procesné pravidlá jednotlivcom umožňujú, aby sa obhajovali v takýchto sporoch sami, existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že najmä z dôvodu nevedomosti spotrebiteľ na nekalý charakter jemu predložených podmienok nepoukáže. Z toho vyplýva, že účinnú ochranu spotrebiteľa možno dosiahnuť, len ak sa vnútroštátnemu súdu prizná možnosť posúdiť uvedené podmienky bez návrhu (C-429/05 Godard, bod 61).

10. Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o návrhu na vydanie platobného rozkazu neumožňuje ani a limine, ani v ktorejkoľvek inej fáze konania ex offio preskúmať prípadnú nekalú povahu podmienky týkajúcej sa úrokov z omeškania, ktorá je súčasťou zmluvy uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, ak spotrebiteľ nepodá odpor.

11. Článok 6 ods. 1 Smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje právna úprava členského štátu, akou je článok 83 legislatívneho dekrétu 1/2007 a prepracovaní všeobecného zákona

o ochrane spotrebiteľov a užívateľov a ďalších doplňujúcich zákonov (Reak Decreto Legislativo 1/2007 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General para la Defebsa de kis Costumidores y Usuarios y otras leyes complementarias) zo 16. Novembra 2007, ktorá je súčasťou zmluvy uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, doplniť uvedenú zmluvu tým, že zmení obsah tejto podmienky. (rozsudok C618/10, Banco Espanol).

12. Vnútroštátny súd, ktorý v rámci svojej právomoci aplikuje ustanovenia práva Spoločenstva, je povinný zabezpečiť plný účinok týchto noriem a v prípade potreby z vlastnej úradnej moci neuplatní každé vnútroštátne ustanovenie, hoci by išlo o neskoršie ustanovenie, ktoré je v rozpore s právom Spoločenstva, bez toho, aby musel najprv žiadať alebo čakať na jeho zrušenie legislatívnou cestou alebo iným ústavným postupom (rozsudok C-106/77, Simmenhal).

13. Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých 1, podmienok.

14. Podľa čl. 7 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so" spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

15. Podľa čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (v čase uzavretie zmluvy medzi účastníkmi čl. 153 ods. 1 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva), Únia v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane ich zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov.

16. Podľa čl. 288 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (v čase uzavretie zmluvy medzi účastníkmi čl. 249 ods. 3 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, pôvodne čl. 189 ods. 3 Zmluvy o založení EHS), smernica je záväzná pre každý členský štát, ktorému je určená, a to vzhľadom na výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom sa voľba foriem a metód ponecháva vnútroštátnym orgánom.

17. Podľa rozsudkov Súdneho dvora (ES) vo veci 14/83 zo dňa 10.04.1984 Doroty Harz proti Deutsche Tradax GmbH bod 26, avšak povinnosť členských štátov vyplývajúca zo smernice dosiahnuť výsledok stanovený smernicou a ich povinnosť podľa článku 5 Zmluvy prijať všetky primerané opatrenia, všeobecné alebo konkrétne, s cieľom zabezpečiť splnenie tejto povinnosti, je záväzná pre všetky orgány členských štátov, v rámci ich jurisdikcie, vrátane súdov. Z toho vyplýva, že pri aplikácii vnútroštátneho práva a najmä ustanovení vnútroštátneho práva zavedených osobitne s cieľom implementovať smernicu (v prejednávanej veci 76/207), je vnútroštátny súd povinný vykladať svoje vnútroštátne právo vo svetle znenia a účelu smernice s cieľom dosiahnuť výsledok podľa tretieho odseku článku 189.

18. Podľa rozsudku Súdneho dvora (OS) vo veci C-334/92 zo dňa 16.12.1993 Teodoro Waner Miret proti Fondo de Garantia Salarial body 20, 21, po tretie, je potrebné pripomenúť, že keď sa vykladá a aplikuje vnútroštátne právo, každý vnútroštátny súd musí predpokladať, že štát mal v úmysle v plnom rozsahu splniť povinnosti vyplývajúce z príslušnej smernice. Ako uviedol Súdny dvor v rozsudku v prípade 106/89 Marleasing v La Comercial Internacional de Alimentación (1990) ECR I-4135, bod 8, pri použití vnútroštátneho práva, či dotknuté ustanovenia boli prijaté pred alebo po smernici, vnútroštátny súd je povolaný interpretovať ho v čo najväčšej možnej miere, vo svetle znenia a účelu smernice, aby dosiahol cieľ sledovaný smernicou v súlade s odsekom 3 článku 189 Zmluvy. Zásada výkladu v súlade so smernicami musí byť dodržiavaná najmä tam, kde vnútroštátny súd zvažuje, ako v prejednávanej veci, či skôr účinné ustanovenia vnútroštátneho práva spĺňajú požiadavky príslušnej smernice.

19. Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-240/98 zo dňa 27.06.2000 Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero cieľ Článku 6 Smernice (93/13/ES), ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nekalej povahe takých podmienok.

20. Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-168/05 zo dňa 26.10.2006 Elisa Maria Mostaza Claro proti Centro Móvil Milenium SL bod 25, systém ochrany zavedený smernicou (93/13/ES) vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplyvať na ich obsah (rozsudok z 27. júna 2000, Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, C240/98 až C244/98, Zb. s. I4941, bod 25),

21. Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-168/05 zo dňa 26.10.2006 Elisa Maria Mostaza Claro proti Centro Móvil Milenium SL bod 26 tento nerovný stav medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy (rozsudok Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, už citovaný, bod 27).

22. Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-168/05 zo dňa 26.10.2006 Elisa Maria Mostaza Claro proti Centro Móvil Milenium SL bod 27 na základe týchto zásad Súdny dvor rozhodol, že možnosť súdu skúmať ex offa nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný zároveň na dosiahnutie výsledku stanoveného v článku 6 smernice, teda zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou, a na príspevanie k splneniu cieľa stanoveného v jej článku 7, pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok prispievajúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (rozsudky Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, už citovaný, bod 28, ako aj z 21. Novembra 2002, Cofidis, C479/00, Zb. s. I10875, bod 32).

23. Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-168/05 zo dňa 26.10.2006 Elisa Maria Mostaza Claro proti Centro Móvil Milenium SL bod 38, povaha a význam verejného záujmu, z ktorého vychádza ochrana, ktorú smernica (93/13/EHS) zaisťuje spotrebiteľom, okrem toho odôvodňujú to, že vnútroštátny súd má posudzovať ex offa nekalú povahu zmluvnej podmienky, a tým vyrovnávať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom.

24. Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-243/08 zo dňa 04.06.2009 Pannon GSM Zrt. proti Erszébet Sustikné Györfi bod 43, vnútroštátnemu súdu prislúcha posúdiť, či možno zmluvnú podmienku kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice (93/13/EHS) ako nekalú. Podľa bodu 32 toto rozhodnutie, je teda úlohou súdu, ktorý vo veci rozhoduje, zabezpečiť potrebný účinok ochrany, ktorú sledujú ustanovenia smernice. Úloha, ktorú v konkrétnej oblasti vnútroštátnemu súdu udeľuje právo Spoločenstva, preto nie je vymedzená len možnosťou vysloviť sa k prípadnej nekalej povahe zmluvnej podmienky, ale zahŕňa taktiež povinnosť preskúmať zmluvu č. 8500006186 ex offa túto otázku hneď potom, ako je súd oboznámený s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, vrátane, ak nastolil otázku o svojej vlastnej miestnej príslušnosti.

25. Vzhľadom na povahu a význam všeobecného záujmu, na ktorom sa zakladá ochrana spotrebiteľov, ktorú Smernica 93/13/EHS zabezpečuje, jej článok 6 musí byť považovaný za ustanovenie, ktoré je rovnocenné s vnútroštátnymi pravidlami, ktoré v rámci vnútroštátneho právneho poriadku majú právnu silu noriem verejného poriadku (rozsudok Asturvom Telecomunicaciones, už citovaný, bod 52) (uznesenie C-76/10, POHOTOVOSTĚ/Korčovská).

26. Inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale ako už uvádza súdny dvor, pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia súdu alebo inej objektívnej inštitúcie je relevantné ex offa súdne preskúmanie práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. Situácia sa vyhrocuje a dostáva do kolízie s verejným poriadkom, ak dôjde k zrážkam zo mzdy na sumy vyplývajúce z neprijateľných podmienok alebo v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona. Ochrana pred nekalými podmienkami sa má poskytnúť obdobne ako to vyžadujú vnútroštátne pravidlá verejného poriadku (bod 50 uznesenia Súdneho dvora EÚ C-76/10 POHOTOVOSTĚ proti Korčkovskej). S využitím komparatívnej metódy poukazuje na rakúsku právnu úpravu, ktorá chráni spotrebiteľa pred mimosúdny zrážkami zo mzdy. Podľa § 12 Zákona z 08. Marca 1979, ktorým sa vydávajú ustanovenia na ochranu spotrebiteľa

(Zákon na ochranu spotrebiteľa) (Spol. zák. č. 140/1979) naposledy novelizovaný zákonom č. 21/2008 Spol. zák.

27. Zákaz podstúpenia mzdy: § 12

(1) Pohľadávku spotrebiteľa na mzdu alebo plat nemožno podnikateľovi postúpiť ani na uspokojenie, ani na zabezpečenie jeho ešte nesplatnej pohľadávky.

28. Na rozdiel od rakúskeho práva slovenská právna úprava neumožňuje ani spotrebiteľovi a ani jeho zamestnávateľovi namietat' priamo mimosúdny akt veriteľa, povahu a výšku dlhu a zároveň mimosúdne zastaviť zásah do majetku spotrebiteľa zrážkami zo mzdy a to napriek tomu, že veriteľ je súkromnou osobou a jeho moc siahať na majetok spotrebiteľa nie je delegovaná žiadnou verejnoprávnou inštitúciou a nie je ani inak odvodená od verejnej moci.

29. Tvrdí, že v zmysle rozsudku Simmethal existuje možnosť judikovať rozpor inštitútu zrážok zo mzdy spotrebiteľa s právom EÚ. Ak je slovenská právna úprava Dohody o zrážkach zo mzdy v rozpore s právom Európskej únie, bol by dôvod konštatovať rozpor predmetnej Dohody o zrážkach zo mzdy so zákonom resp. medzinárodnou zmluvou ako normou vyššej právnej sily (Zmluva o EÚ, Zmluva o fungovaní Európskej únie). Súd musí uprednostniť právo Európskej únie (rozsudok Simmenthal C-106/77).

30. Ani v prípade upustenia do použitia Dohody o zrážkach zo mzdy, nemá bez presného vyhlásenia veriteľa istotu, že veriteľ v budúcnosti opätovne nevyzve môjho zamestnávateľa na vykonávanie zrážok zo mzdy a že autoritatívne nestanoví výšku pohľadávky vrátane spornej časti pohľadávky. V čase uzavretia zmluvy nedokázal vyhodnotiť zmluvné podmienky a poukázať na tie, ktoré sú neprijateľné. Nedokázal ani rozpoznať nesúlad inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy s právom EÚ. Dohoda o zrážkach zo mzdy tak, ako je upravená v Občianskom zákonníku, umožňuje postihnúť jeho majetok v podobe jeho mzdy aj na plnenia z nekalých zmluvných podmienok alebo v rozpore s kogentnými predpismi bez predchádzajúceho posúdenia nezávislým súdom.

31. Poukázal na Infringement Európskej komisie proti Slovenskej republike č. 2012/4165, kde EK poukazuje na, citujem: „okrem rozhodcovského konania v obchodnom styku a priameho či nepriameho vzdania sa spotrebiteľských práv existujú na Slovensku aj iné možnosti ako obísť uplatňovanie právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa, či ochranu pred nekalými podmienkami a tieto sú využívané v značnom rozsahu - napr. záložné zmluvy, notárske zápisnice alebo vzdanie sa mzdových nárokov v prospech veriteľa. Všetky tieto prostriedky obsahujú porušenia právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa bez riadenej kontroly zo strany nezávislého súdu. Vzdanie sa mzdových nárokov a dobrovoľné dražby na základe záložného práva umožňujú obchodníkom vymáhať svoje pohľadávky voči spotrebiteľom bez toho, aby sa museli obrátiť na súd, hoci ich pohľadávky nie sú podľa právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa ani pravidiel o nekalých zmluvných podmienkach opodstatnené. Pre spotrebiteľov je ťažké dosiahnuť zastavenie takéhoto súkromného vymáhania. Komisia sa preto na základe dostupných informácií domnieva, že slovenské právne predpisy prostredníctvom takýchto praktík spotrebiteľom neprímerane sťažujú uplatnenie ich práv, ktoré im dáva Smernica 93/13. Sťažujú im najmä poukázanie na nezáväznú povahu nekalých podmienok, čo je v rozpore so zásadou efektivity. Tieto možnosti súkromného vymáhania umožňujú obchodníkom obchádzať účinnú justičnú kontrolu zo strany právnych predpisov o nekalých zmluvných podmienkach, čím smernica 93/13 EHS (a najmä jej článok 6 ods.1) stráca praktickú účinnosť (effet utile). Zistenie Súdneho dvora vo veci C-618/10 Banco Español de Crédito, že skutočnosť, že obchodník môže využiť iné druhy konaní namiesto bežného občianskoprávneho konania, aby spotrebiteľov zbavil ochrany, ktorú im má poskytnúť smernica 93/13, je v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora, sa musí uplatňovať najmä v prípadoch, v ktorých obchodníci môžu vymáhať svoje pohľadávky voči spotrebiteľom bez akejkoľvek ex offo justičnej kontroly“.

32. Uviedol, že žalovaný už vyzval jeho zamestnávateľa, aby vykonával zrážky zo mzdy a tieto aj vykonáva. Obava, že žalovaný naplní zásah do jeho majetku bez súdneho prieskumu zmluvných ustanovení a bez toho, aby bol známy výklad újného práva, sa tak reálne naplnila. Ak je dohoda o zrážkach zo mzdy v rozpore s újným právom, je principiálne neprístupné, aby sa použil tento problémový zabezpečovací inštitút. Krajský súd v Bratislave sp. zn. 3CoPr/16/2014 - nevyvážený záujem v neprospech spotrebiteľa spočíva v tom, že bez samostatného prejavu vôle k uzavretiu dohody o zrážkach zo mzdy mohol dodávateľ služby úspechom dovodzovať prijať návrh na uzavretie ďalšej

zmluvy, tj. dohody o zrážkach zo mzdy. Podľa názoru odvolacieho súdu navrhovateľke je potrebné poskytnúť ochranu aj s ohľadom na existenciu nebezpečenstva, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy na základe dohody, umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí byť braný ohľad. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy totiž umožňuje obísť dôležitý prvok újijného práva, to ex offo súdnu kontrolu. Rozpor s právom EÚ osvedčuje pripomienkami Európskej komisie, v prípade C-30/12 Marcinová/POHOTOVOSTĚ, podľa ktorých je vnútroštátna právna úprava v rozpore s princípom efektivity a bráni ex offo prieskumu súdu neprijateľnosti zmluvných podmienok. V záujme predídienia vzniku ujmy navrhol vydať neodkladné opatrenie, ktorým by súd dočasne zakázal výkon zrážok.

33. Uznesením Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4Csp/65/2020 zo dňa 21.09.2020, súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcu vyplývajúceho z Dohody o zrážkach zo mzdy k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 619939918 zo dňa 20.04.2017 až do právoplatného rozhodnutie vo veci samej. Súčasne uložil zamestnávateľovi žalobcu k povinnosti zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobcu na základe Dohody o zrážkach zo mzdy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 20.04.2014 až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

34. V zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu žalovaný odvolanie.

35. Uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoCsp/10/2021 zo dňa 15.04.2021 bolo uznesenie okresného súdu zmenené tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia bol v celom rozsahu zamietnutý.

36. Súd nariadil vo veci pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalobca a žalovaný.

37. Súd podľa § 180 Civilného sporového poriadku rozhodol, že vykoná pojednávanie v ich neprítomnosti.

38. Súd sa na pojednávaní oboznámil s listinnými dôkazmi a to s návrhom, s potvrdením o zrážkach so žiadosťou o vykonávanie zrážok zo mzdy, so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, s uznesením Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4Csp/65/2020 zo dňa 21.09.2020, s odvolaním proti uzneseniu, s vyjadrením žalobcu, s replikou žalovaného, s výpisom z Obchodného registra, s lustráciou v registri obyvateľov, s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoCsp/10/2021 zo dňa 15.04.2021 a s vyjadrením žalobcu.

39. Žalobca svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil povinnou karanténou a požiadal o vykonanie pojednávania v neprítomnosti. Na svoju obhajobu uviedol, že on ako dlžník (spotrebiteľ) a žalovaný ako veriteľ uzatvorili dňa 20.04.2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo 619939918, na základe ktorej mu bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 5.000,- eur, termín splatnosti splátok 15. deň v mesiaci, mesačná splátka 136,11 eur, počet splátok 60, ročná úroková sadzba 21,30%, celková čiastka, ktorú má zaplatiť žalobca 8.166,60 eur, RPMN 22,78 %, dátum splatnosti prvej splátky 15.06.2017 a dátum splatnosti poslednej splátky 15.05.2022. Do dňa podania vyjadrenia uhradil žalovanému celkom 6.802,20 eur.

40. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená v ten istý deň ako spotrebiteľská zmluva dňa 20.04.2017. Táto dohoda o zrážkach zo mzdy nebola individuálne dojednaná, žalovaný mu dal na podpis zmluvu o úvere a ďalšie dokumenty kde bola aj táto dohoda o zrážkach zo mzdy. Žalovaný mu nič nevysvetlil, k čomu slúži táto dohoda len povedal, že to je podmienka keď chce dostať úver, lebo pri nepodpísaní tejto dohody o zrážkach zo mzdy by mu nebol poskytnutý úver. Nemohol ovplyvniť túto dohodu o zrážkach zo mzdy musel ju podpísať.

41. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újiového práva a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

42. Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonfortnom procese zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy zabezpečuje o umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly a na túto skutočnosť súd musí brať zreteľ.

43. Podľa ustanovenia § 5a ods. 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa je zabezpečenie pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy neprípustné. Z ust. zákona k spotrebiteľských úveroch a ust. Občianskeho zákonníka vyplýva, že zabezpečenie plnenia záväzku spotrebiteľa zo spotrebiteľskej zmluvy a to formou dohody o zrážkach zo mzdy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, o čom existuje aj mnoho súdnych rozhodnutí. Aj keď je uvedené, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola spísaná na osobitnej listine, dlžník nemal možnosť odmietnuť podpísanie dohody o zrážkach zo mzdy, lebo by nedostal úver. Preto sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorou platí vyvrátiteľná zákonná domnienka podľa § 53 ods. 3 OZ, že nie je individuálne dojednaná, teda že ju spotrebiteľovi - dlžníkovi predložila nebanková spoločnosť žalovaný na podpis a spotrebiteľ ako dlžník žalobca nemohol ovplyvniť jej obsah. Ak by nebanková spoločnosť tvrdila opak, je na nebankovej spoločnosti niesť dôkazne bremeno.

44. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 5Co/934/2015 žalovaný je účastník sporu. S poukazom na citovaný rozsudok možno konštatovať, že veriteľ sa nesmie domáhať výkonu zrážok na základe dohody o zrážkach zo mzdy, ktorú uzatvorí s dlžníkom už pri uzatvorení úverovej zmluvy, nakoľko v tomto okamihu nie je jasný rozsah záväzku dlžníka.

45. Poukázal aj na ďalšie rozhodnutia kde súdy rozhodli, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná. Krajský súd Banská Bystrica sp. zn. 17Co/351/2017 zo dňa 15.03.2018, sp. zn. 17Co/402/18 zo dňa 11.10.2017. Krajský súd Žilina sp. zn. 5Co/113/2017 zo dňa 30.05.2017, Okresný súd Trenčín sp. zn. 24C/74/2016 zo dňa 28.09.2016.

46. Má za to, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná, uzatvorený spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu. V zmluve je uvedená RPMN vo výške 22,78%, pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená sadzba 23,53%, z čoho vyplynulo, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo má za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Zmluva ani neobsahuje všetky predpoklady, použité pre výpočet RPMN. Aj táto skutočnosť spôsobuje, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Úver bol žalobcovi poskytnutý pri ročnej úrokovej sadzbe 21,30%. Takto dojednaná výška úrokov bola v nepomere v porovnaní s priemernými úrokovými mierami z úverov poskytnutých v obchodných bankách, kde podľa priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk v percentách vypočítaných podľa Nariadenia (EC) No63/2002 ECD, priemerná úroková miera z úverov od 1-5rokov v čase uzavretia predmetnej zmluvy bola 6,84% ročne. V danom prípade úrok z úveru, dohodnutý medzi účastníkmi zmluvy, bol vo výške 21,30% ročne, pričom tento je viac ako dvakrát vyšší ako obvyklá priemerná výška úrokov poskytovaných v obchodných bankách pri obdobných úveroch v danom období. Z tohto dôvodu dojednanie o takto vysokom zmluvnom úroku považuje pre rozpor s dobrými mravmi za neplatné. Preto žalovanému nepatrí úrok z úveru.

47. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ ohľadne absencii všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ) ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Je nepochybné, že v predmetnej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené, aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov z tohto dôvodu (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 124/2016 z 03.11.2016, sp. zn. 1CoCsp/7/2020 zo dňa 25.06.2020. Obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN a podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g/ cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery“.

48. Podľa článku 5 smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí

v súvislosti s postupmi stanovených v článku 7 ods. 2 článok 4 ods. 2 tejto Smernice stanovuje, že hodnotenie nekalej povahy podmienok sa nevzťahuje k definícii hlavného predmetu zmluvy, ani na primeranú cenu a úhradu na jednej strane, ako aj tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom na druhej strane, pokiaľ, pokiaľ tieto podmienky sú zrozumiteľné.

49. Požiadavka transparentnosti zmluvných podmienok by nemala byť obmedzená len na ich zrozumiteľnosť z formálneho a gramatického hľadiska, ale naopak, vzhľadom na to, že systém ochrany zavedený Smernicou Rady 93/13/EHS vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s podnikateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, najmä pokiaľ ide o úroveň informovanosti, táto požiadavka jasného a zrozumiteľného vypracovania zmluvných podmienok, a teda transparentnosti stanovenej Smernicou sa musí chápať široko. Vzhľadom na cieľ ochrany spotrebiteľa pred nespravodlivými úverovými podmienkami a na to, aby sa mu umožnilo poznať všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy, dlžník musí pri uzavretí zmluvy poznať všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku.

50. Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy ustanovení § 9 ods. 2 písm. k/ vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť ich matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy.

51. Bez príslušného matematického výpočtu, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN, nie je spotrebiteľ schopný preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom.

52. S neuvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov zákon č. 129/2010 Z.z. v ustanovení § 11 ods. b/ spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Podľa jeho názoru žalovaný nepreukázal, že veriteľ pri poskytnutí úveru konal s odbornou starostlivosťou (§ 7 ods. 1 ZoSÚ), pričom bol pred uzavretím zmluvy povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keď mal brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru, pričom za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopností splácať úver veriteľom bez relevantných údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Hoci v zmluve sa uvádzajú „Údaje Klienta o zamestnaní a finančnej situácii,“ uvedené nie je postačujúce, pretože žalovaný v rozpore s ustanovením § 11 ods. 2 ZoSÚ najmä nepreukázal (ani netvrdil), že by veriteľ zisťoval ďalšiu úverovú záťaženosť žalovaného prostredníctvom príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch. Zároveň zo zmluvy vyplýva, že veriteľ si za účelom posudzovania bonity od neho vyžiadaval občiansky preukaz, zdravotný preukaz, ktorý takýmto dokladom nie je.

53. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, a však táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečiť ďalšie primerané a objektívne zisťovateľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu, prípadne nezaopatrené deti). Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 ZoSÚ, t.j. „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov, tak aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa.

54. Veriteľ vyššie uvedeným spôsobom nepostupoval (keď posudzoval schopnosť žalobcu splácať úver bez riadnych údajov o jeho príjmoch a výdavkoch a bez dokladov o nich a najmä bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch), čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 ZoSÚ. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov a zároveň veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od neho jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Poukázal napr. na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/2/2019-106 zo dňa 27.11.2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016.

55. Má za to, že žalovaný overoval len priemerný čistý mesačný príjem, priemerne mesačné výdavky, dopytované výdavky 0,- eur voľné zdroje spotrebiteľov (príjmy - výdavky): Žalovaný nedostatočne overil bonitu klienta, nakoľko neoveril mesačné výdaje či vôbec mu bude vychádzať uhrádzať splátky na tento nový poskytnutý úver. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľa osobný / domáci rozpočet, a to stranu príjmov a stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy, konkrétne náklady na bývanie, dopravu cestu do práce benzín, domácnosť, stravu doma aj v zamestnaní + výdaje na maloleté dieťa). Žalovaný vôbec neskúmal tieto výdaje inak by zistil, že mu suma 275,16 eur nepostačuje ani na základe potreby výdavkov. Inak by Žalovanému spotrebiteľský úver neposkytol.

56. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2CoCsp/20/2020 zo dňa 23.09.2020 pre účely posúdenia splnenia povinností uloženej dodávateľovi v ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ (žalobca) pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Odvolací súd konštatuje že žalobca pri uzatváraní úverovej zmluvy nepostupoval s náležitou odbornou starostlivosťou, obozretne ani so zaužívanou praxou a zvyklosťami pri poskytovaní úverov. Takéto jeho konanie nie je možné hodnotiť inak ako konanie priečiace sa dobrým mravom v dôsledku čoho je uzatvorená zmluva neplatná podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inšpekcie ďalej uviedol, že v danom prípade ust. § 11 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. nespôsobí dostatočne odrádzajúco a preto je dôvodné aplikovať ustanovenie § 3 ods. 1 generálneho zákona - Občianskeho zákonníka o odmietnutí ochrany pri tak závažnom porušení povinností veriteľa na finančnom trhu. Jednak tiež nepreukázal splnenie si povinnosti podľa ust. § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobca už v žalobe neúplne opísal rozhodujúcu skutočnosť týkajúcu sa posúdenia schopnosti žalovanej splácať úver s odbornou starostlivosťou. V tejto súvislosti len odkázal na žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru, report Sociálnej poisťovne a report spoločného registra bankových informácií. Žalobca pri opísaní rozhodujúcich skutočností len odkázal na predloženie listinné dôkazy, ktoré boli súčasťou pomerne rozsiahlej a miestami neprehľadnej prílohy. Vzhľadom na to, že žalobca v tejto časti neuniesol dôkazne bremeno uzavrel, že u žalobcu išlo o hrubé porušenie povinností odborne skúmať bonitu klienta. Žalobca sa pri uzatváraní úverovej zmluvy zameral len zistenie pomerov žalovanej jej schopnosť splácať úver komplexne neskúmal, že by mal snahu s odbornou starostlivosťou zisťovať celkovú zadlženosť žalovanej, a teda jej schopnosť platiť poskytnutý úver. Žalobca pri uzatváraní úverovej zmluvy nepostupoval s náležitou odbornou starostlivosťou, obozretne ani so zaužívanou praxou a zvyklosťou pri poskytovaní úverov. Takéto jeho konanie nie je možné hodnotiť inak ako konanie priečiace sa dobrým mravom v dôsledku čoho je uzatvorená zmluva neplatná podľa ustanovenia § 39 OZ. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že v danom prípade ust. § 11 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. nespôsobí dostatočné odrádzajúco a preto je dôvodné aplikovať ustanovenie § 3 ods.1 generálneho zákona. OZ o odmietnutí ochrany pri tak závažnom porušení povinností veriteľa na finančnom trhu. Z týchto dôvodov žalobu zamietol.

57. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co3/2011 zo dňa 28.09.2011 - odvolací súd sa stotožňuje s prvostupňovým súdom a to, žalovaný bral úver ako dôchodca, pretože mu starobný dôchodok ako jediný príjem nepostačoval na úhradu nedoplatkov za byt. Žalovanému príjmy nestačili a potvrdzuje to aj ďalší úver, ktorý si zobral od ďalšej nebankovky. Pokiaľ žalobca ako veriteľ využil takúto ľahkomyselnosť, musí niesť dôsledky, a to aj pri nedbanlivosti pri overení si bonity žalovaného, životných nákladov a celkovej schopnosti splácať úver. Pre porovnanie podľa rakúskej právnej úpravy je neplatný právny úkon ak niekto využije ľahkomyselnosť, stav núdze, slabomyselnosť, neskúsenosť alebo rozrušenie mysle niekoho iného takým spôsobom, že sebe alebo tretej osobe za poskytnutie plnenia nechá sľúbiť alebo poskytnúť protiplnenie, ktorého majetková hodnota je vo vzťahu k plneniu v nápadnom nepomere (§ 879 ABzGB ods. 2 č. 4).

58. Zákon jasne hovorí, že Veriteľ pri každom novom poskytnutí úveru musí riadne overiť bonitu klienta, podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom za hrubé porušenie povinností sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver, veriteľom bez relevantných údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa a bez dokladov za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ a zároveň veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/2/2019. Podľa jeho názoru zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnou náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a to: „podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobie obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny: „ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru“.

59. Poukázal na rozhodnutie Krajský súd Prešov sp. zn. 1CoCsp/7/2020 zo dňa 25.06.2020 žalovaný je v tomto spore žalobca - predmetnú zmluvu posúdil súd prvej inštancie ako zmluvu spotrebiteľskú. V predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 22,78%, pričom podľa prepočtu súdu mala byť správne uvedená sadzba 23,53%, z čoho vyplynulo, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo má za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Zmluva neobsahuje ani všetky predpoklady, použité pre výpočet RPMN. Aj táto skutočnosť spôsobila, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Úver bol žalovanému poskytnutý pri ročnej úrokovej sadzbe 21,32%. Súd však mal za to, že takto dojednaná výška úrokov bola v nepomere v porovnaní s priemernými úrokovými mierami z úverov poskytnutých v obchodných bankách, kde podľa priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk v percentách vypočítaných podľa Nariadenia (EC) No63/2002 ECD, priemerná úroková miera z úverov od 1-5rokov v čase uzavretia predmetnej zmluvy bola 6,84% ročne. V danom prípade úrok z úveru, dohodnutý medzi účastníkmi zmluvy, bol vo výške 21,32% ročne, pričom tento je viac ako dvakrát vyšší ako obvyklá priemerná výška úrokov poskytnutých v obchodných bankách pri obchodných úveroch v danom období. Z tohto dôvodu dojednanie o takto vysokom zmluvnom úroku súd považoval pre rozpor s dobrými mravmi za neplatné. Preto žalobcovi nepatrí úrok z úveru. Žalobca si uplatnil zmluvnú pokutu vo výške 74,49 eur v zmysle čl. IX Zmluvy. Súd však mal za to, že tak, ako je vyjadrená dohoda o zmluvnej pokute, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, teda neplatne dojednanou s poukazom na § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Tak ako bola dojednaná v zmluve, ju súd považoval za neprimeranú sankciu. Zmluvnú pokutu súd zamietol.

60. Zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a to:

61. V článku IX. upozornenie na následky nesplácania - 1. Ak sa dlžník dostane do omeškania so splácaním pravidelných splátok alebo ich časti podľa tejto zmluvy, Veriteľ má právo požadovať okrem omeškaných pravidelných splátok Zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12% p.a. z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania.

62. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 1CoCsp/7/2020 - odvolací súd konštatuje „Pokiaľ ide žalobcom uplatnenú zmluvnú pokutu vo výške 74,49 eur, ani odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie tento nárok nepovažoval za dôvodný. V danom prípade v zmluve o spotrebiteľskom úvere (článok IX. bod 1.) bolo uvedené, že ak sa dlžník dostane do omeškania so splácaním pravidelných splátok alebo ich časti podľa tejto zmluvy, veriteľ má právo požadovať okrem omeškaných pravidelných splátok zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12% p.a. z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania. Z citovaného textu zmluvy je zrejmé, že ide o žalobcom vopred preformulované zmluvné dojednanie, teda zmluvná pokuta nebola dojednaná individuálne a žalovaný nemal možnosť ovplyvniť toto dojednanie. Takto dojednaná zmluvná pokuta navyše nezohľadňuje dĺžku omeškania a ani sumu, s ktorou je dlžník v omeškaní. Pokiaľ ide o samotnú výšku zmluvnej pokuty 12% p.a. z dlžnej sumy, táto je neprimeraná, najmä za predpokladu, že zákon ako sankciu za omeškание dlžníka v čase uzavretia zmluvy stanovoval úrok z omeškania 5% ročne. V danom prípade je možné považovať zmluvnú pokutu za neprimerane vysokú a v rozpore so zákonom, s poukazom na ust. § 3a ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Z.z., ktoré ustanovuje, že zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania nesmie prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnených podľa osobitného predpisu pred vznikom

omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády. Na účely nariadenia sa posudzuje súčet všetkých sankcií, (12% a 5%) prekračuje trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia (15%), preto je uvedená zmluvná podmienka v rozpore so zákonom (§ f3 a § 39 Občianskeho zákonníka). Poukázal ma rozhodnutie Krajského súdu Nitra sp.zn.12Co/17/2019 zo dňa 26.05.2020 žalovaný je účastník sporu. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym posúdením neprijateľnosti zmluvnej podmienke týkajúcej sa dojednaní zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta nebola individuálne dojednaná a predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

63. 2.Neprijateľná zmluvná podmienka v článku XIII. Ostatné ustanovenia - bod 5.Veriteľ doručuje písomnosti na adresu Dlžníka uvedenú v tejto zmluve alebo inú adresu, ktorú Dlžník písomne oznámi Veriteľovi najneskôr pred dňom odovzdania písomnosti na poštovú prepravu. Písomnosti a oznámenia zasielané Dlžníkovi sa považujú za doručené okamihom kedy Dlžník príslušnú písomnosť obdrží, inak okamihom, kedy Dlžník príslušné zásielku odmietne prevziať alebo zásielka zaslaná na poslednú známu adresu dlžníka vráti Veriteľovi ako nedoručená, a to aj v prípade, že sa Dlžník o zaslaní príslušného oznámenia nedozvedel.

64. Bod 6. Dôsledky neúspešného doručenia zásielky Dlžníkovi z dôvodu neoznámenia zmeny adresy pre doručovanie znáša Dlžník.

65. V bode 7 a v bode 8 o doručovaní.

66. Ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c/ Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov tým že účastníčka konania sa v zmluvách o spotrebiteľskom úvere dopustila použitia neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka zákon číslo 40/1964 zb. v znení neskorších predpisov a to konkrétne časti zmluvnej podmienky v zmysle ktorej: Oznámenie zasielané Klientovi do vlastných rúk sa považujú za doručené okamihom, kedy sa príslušné oznámenie zaslané Spoločnosťou na poslednú známu adresu Klienta vráti Spoločnosti ako nedoručené, a to aj v prírode, že sa Klient o zaslaní príslušného oznámenia nedozvedel. Ficcia doručovania. Národná banka slovenská vyhlásila za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

67. Neprijateľná zmluvná podmienka:

68. Vyhlásenie spotrebiteľa v zmluve, že sa oboznámil s VOP - de facto prenáša na spotrebiteľa dôkazne bremeno v otázke skutočného a riadneho oboznámenia sa s obchodnými podmienkami, sadzobníkom poplatkov alebo informáciami.

69. Vyjadril sa, že v rámci svojej obhajoby dostatočne preukázal, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky v rozpore s dobrými mravmi a dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná.

70. Zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na svojich písomných podaniach a k námietke žalobcu, že dohoda o vykonaní zrážok a zmluva boli podpísané v ten istý deň uviedol, že v čl. 3 bod 7 je nad podpisovým miestom uvedené, že v prípade nesúhlasu s dohodou má spotrebiteľ právo nepodpísať predmetnú dohodu. Ďalšia námietka žalobcu vo vzťahu k výške RPMN je nedôvodná, nakoľko výška RPMN je adekvátna a vyjadrenie žalobcu s poukazom na internetovú kalkulačku nepovažuje za relevantný dôkaz, nakoľko vzorec na výpočet RPMN je priamo uvedený v zákone. Bonita žalobcu bola zisťovaná s odbornou starostlivosťou a zmluvnú pokutu taktiež považuje za súladnú so zákonom, nakoľko sa vždy pri určovaní zmluvnej pokuty vychádza z nariadenia vlády SR č. 87/1985. Na podporu svojich tvrdení predložil aj judikatúru slovenských súdov.

71. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

72. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

73. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva inej podnikateľskej činnosti.

74. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

75. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

76. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

77. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

78. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

79. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

80. Podľa § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

81. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy(ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

82. Podľa § 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a),
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- e) povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

83. Podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

84. Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, ak je spotrebiteľský úver ponúkaný, alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia

d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere

e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie

f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru.

85. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

86. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

87. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

88. Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

89. Podľa § 137 písm. c/ CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

90. Súd v prvom rade skúmal, či je naliehavý právny záujem na podanie takejto žaloby, ktorou žalobca žiada, aby súd vyslovil neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy. Súd je toho názoru, že v prejednávanej veci žalobca má naliehavý právny záujem na takomto určení neplatnosti, keď naliehavý právny záujem je daný vtedy, keď len určovacou žalobou sa môže odstrániť stav neistoty, v ktorom sa žalobca nachádza, pretože len deklarovaným vyslovením neplatnosti predmetnej dohody môže následne argumentovať vo vzťahu k zamestnávateľovi, aby ďalej nevykonával zrážky. Navyiac určenie neplatnosti tejto dohody sa odvíja od posúdenia prijateľnosti, prípadne neprijateľnosti takejto dohody, na ktorom určení vyplýva naliehavý právny záujem priamo zo zákona. Žalobca teda ako spotrebiteľ v tomto konaní má zákonné právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, z čoho tiež vyplýva naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

91. Z listinných dôkazov predložených žalobcom vyplýva, že žalobca na strane dlžníka a žalovaný na strane veriteľa uzavreli dňa 20.04.2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 619939918. Medzi stranami bolo nesporné že na danú zmluvu dopadá režim spotrebiteľských zmlúv podľa ust. § 52 a nasl. OZ, ako aj podľa Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a napokon podľa iných právnych prepisov na ochranu spotrebiteľa (napr. Zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov). Touto zmluvou sa žalovaný ako veriteľ zaviazal poskytnúť žalobcovi ako dlžníkovi (spotrebiteľovi) bezhotovostný bezúčelový spotrebiteľský úver, poskytnúť peňažné prostriedky vo výške 5.000,- eur, ktoré sa žalobca ako dlžník zaviazal žalovanému ako veriteľovi vrátiť spolu s dojednaným úrokom vo výške ročnej úrokovej sadzby 21,30%, a to v 60-tich splátkach vo výške 136,11 eur so splatnosťou prvej splátky dňa 15.06.2017, každej ďalšej splátky 15. dňa v mesiaci a s termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru dňa 15.05.2022 (členenými na splátku istiny a splátku úroku podľa splátkového kalendára uvedeného v ust. čl. XIV zmluvy). Celkovo sa tak žalobca v zmluve zaviazal zaplatiť žalovanému sumu 8.166,60 eur (celková čiastka na zaplatenie: 136,11 eur x 60 splátok = 8.166,60 eur). Ďalej bola v zmluve uvedená doba jej trvania: na dobu určitú do 15.05.2022, ročná percentuálna miera nákladov (RPMN): 22,78%, priemerná RPMN: 15,12%, odplata podľa Občianskeho zákonníka: 21,30% a úroková sadzba pre prípad omeškania spotrebiteľa: 5% ročne. Súčasne rovnakého dňa uzavreli žalovaný ako veriteľ a žalobca ako dlžník aj spornú dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov na zabezpečenie uspokojenia Pohľadávky veriteľa (na základe predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške 8.166,60 eur predstavujúcej istinu úveru spolu s príslušenstvom tvoreným úrokom za úver, ostatným príslušenstvom vyplývajúcim zo zmluvy alebo súvisiacim so zmluvou, napríklad úrok z omeškania a právami spojenými s uvedenými nárokmi, napr. zmluvná pokuta). Medzi stranami bola dohodnutá výška mesačnej zrážky na sumu 136,11 eur vždy v riadnom výplatnom termíne dlžníka. Z potvrdenia zamestnávateľa žalobcu vyplýva, že žalobcovi boli na podklade žiadosti žalovaného zo dňa 29.07.2017 (žalobca predložil žiadosť žalovaného datovanú dňom 29.09.2017, z ktorej vyplýva, že žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu o zrážky zo mzdy v sume 272,22 eur, ktorá predstavuje omeškanú splátku za mesiac september 2017 a riadnu splátku za mesiac október 2017 a následne počnúc mesiacom november 2017 v sume 136,11 eur mesačne) a predloženej spornej dohody o zrážkach zo mzdy v období mesiacov október 2017 až jún 2021 vykonané zrážky zo mzdy v celkovej výške 6.802,20 eur (z toho v mesiaci október 2017 v sume 272,22 eur a vo zvyšných mesiacoch v sume 136,11 eur mesačne). Táto suma však zodpovedá dojednaným splátkam v zmysle spotrebiteľského úveru.

92. Pokiaľ ide o spornú Dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorú namietal žalobca, táto je platná a neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky. Jej náležitosti sú v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ako aj zákona o ochrane spotrebiteľa. Z obsahu dohody nepochybne vyplýva že žalobca bol informovaný o obsahu dohody, má záujem uzavrieť dohodu a konštatuje, že sa bude z jeho mzdy strhávať len tá časť, ktorá má slúžiť na úhradu už splatných záväzkov. Žalobca tým, že neplnil svoje povinnosti vyplývajúce z uzavretej zmluvy, dostal sa do omeškania s už splatnými záväzkami a z tohto dôvodu využil žalovaný inštitút dohody o zrážkach zo mzdy, pričom výška dohodnutej zrážky je v súlade s požadovaným plnením (zameškané splátky).

93. Preskúmaním spotrebiteľskej zmluvy nemal súd za preukázané, že by predložená zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi stranami neobsahovala ktorúkoľvek z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 9 ods. 2 písm. a/ až l/, s/, z/ a aa/ Zákona č. 129/2010 Z. z. v znení ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, resp. nesprávne uvedenú RPMN a súčasne v neprospech spotrebiteľa, alebo by v zmluve uvedená RPMN spotrebiteľského úveru prekračovala najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa ust. § 53 ods. 6 OZ v spojení s ust. § 1 a 1a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení, na podklade čoho by mohol dospieť k záveru, že by mal byť považovaný predmetný spotrebiteľský úver za poskytnutý bez úrokov a poplatkov [§ 11 ods. 1 písm. b/, d/ a g/ Zákona č. 129/2010 Z. z. v znení ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy]. Ak súd započíta všetky úhrady žalobcu v danom prípade v celkovej sume 6.802,20 eur, tieto zodpovedajú dojednaným splátkam v uzavretej úverovej zmluve ak by aj teda dochádzalo naďalej k zrážkam zo mzdy žalobcu mesačne v dohodnutej sume 136,11 eur, nedošlo by k ujme v majetkovej sfére žalobcu, keďže by došlo len k plneniu peňažných záväzkov žalobcu z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

94. S poukazom na tieto skutočnosti potom súd žalobu zamietol.

95. O trovách konania rozhodol podľa pomeru úspechu strán v konaní, a keďže v konaní bol úspešný žalovaný, súd mu priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je odvolanie prípustné.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1 CSP). Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania stanovených v § 127 CSP uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.